

[Holger Eriksen.]

ejendomme er behæftede med prioriteter af vidt forskellig størrelsesorden, og det er da ganske afgjort, at hvis man køber en ejendom med en stor prioritetsgæld, må man kontant betale mere, end hvis man køber en ejendom med en mindre prioritetsgæld. Skulle der være nogen realitet i argumentet, måtte det kunne påvises, at stigningen blev uensartet, men det er der aldeles ikke tale om, og så lang tid man ikke er i stand til at påvise noget sådant, betyder dette argument efter min mening ingenting.

Et andet postulat har været, at grundstigningsskylden øger spændvidden mellem huslejeniveauerne i gamle og nye ejendomme, idet det gøres gældende, at de nyopførte ejendomme som regel beskattes hårdere end de ældre. Det rigtige er imidlertid, at en væsentlig del af grundværdistigningen er konstateret for de nye ejendomme allerede på nærværende tidspunkt gennem de omvurderinger, der er foretaget. Derfor kommer det til at se ud, som om de beskattes stærkere end de øvrige, men en tilsvarende stigning og formodentlig en endnu højere stigning ville ved den 13. almindelige vurdering fremkomme for de ældre boligernes vedkommende, da man ved vurderingen hovedsagelig følger den fremgangsmåde at lade grundpriserne stige fra det, der er gældende i periferien, og derefter blive højere og højere ind imod centrum. Den 13. almindelige vurdering ville derfor kun i meget ringe omfang påvirke vurderingen af de nye ejendomme, der allerede er løftet op, men derimod i høj grad påvirke de ældre ejendommers vurdering og derfor også tjene til at formindske den omtalte spændvidde, hvilket jo i høj grad må tiltale de konservative, der er stærkt optaget af få lejen sat op i de ældre lejligheder — men det gælder måske kun, når stigningen kommer grundejerne til gode; når den kommer samfundet til gode, så er man måske knap så interesseret.

Jeg lagde også mærke til, at der som et argument blev brugt en henvisning til, at man i Nordisk Råd — så vidt jeg ved kun i det økonomiske udvalg — havde drøftet spørgsmålet om grundstigningsafgiften og dér var kommet til det resultat, at den agtede man ikke at gennemføre i de skandina-

viske lande. Det bliver altså nu brugt som et argument for, at så bør vi også afskaffe den. På en måde er jeg af en anden grund ikke helt ked af denne argumentation. Det ligger jo nemlig sådan, at vi som det eneste land i Skandinavien har en skattefradragsret; der er ingen af de andre lande, der tænker på at ville indføre den — ja, de slår endda kors for sig, når man taler om noget sådant. Den logiske slutning af det, der her er anført, skulle altså være, at når Sverige, Norge, Finland og Island ikke vil være med til at gennemføre en skattefradragsret, så må det naturligvis være Danmarks pligt at afskaffe den, vi har.

Der siges videre, at vurderingen er behæftet med fejl; men det er vel uimodsigtligt, at det er menneskeligt at fejle. Mange af vurderingsmændene er tilbøjelige til at vurdere i underkanten, men derfra og til at påstå, at vurderingerne er behæftet med stor og meget stor usikkerhed, er der dog et langt spring. Der henvises ganske vist til en udtalelse fra landsskatteretten om, at det er ugørligt i udbyggede kvarterer at ansætte grundværdien med større sikkerhed, men hvem er det, der har fremsat denne udtalelse? Er det landsskatteretten i almindelighed? Det er jo ikke tilfældet. Den stammer, så vidt jeg ved, fra en enkelt ikke særlig højtstående embedsmand, der har fået et par af landsskatterettens medlemmer til at give tilslutning. Men hvilken autoritet har vedkommende? Er de specielt sagkyndige med hensyn til vurderinger, og tror man, at man vil kunne få de mest sagkyndige på det område, nemlig ligningsdirektoratet, til at give accept for en sådan udtalelse? Jeg er aldeles sikker på, at det ville være ugørligt.

Det væsentligste, man har imod loven, finder man dog i påstanden om, at det er køberen og ikke sælgeren, der kommer til at betale, eller som den ærede ordfører sagde: det har været, og det er køberen, der i det væsentligste har måttet overtage grundstigningsskylden. Formålet med en sådan påstand er naturligvis at søge at føre et bevis for, at selve afgiften bevirker højere grundpriser. Det er jo også blevet gentaget den ene gang efter den anden her i dag — jeg behøver bare at henise til det ærede medlem hr. Mose Hansens udtalelser om, at når man vil handle, så